

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:
Dr. ION I. MOTĂ
DIRECTOR VREMELNIC:
Prot. IOAN MOTĂ

Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA“ (Motă)
BUCUREȘTI I., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA“, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara.

„Libertatea“ este:
Proprietatea familiei moștenitoare
alui ION I. MOTĂ
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/4, azi și 30 lei pe 1/4 an.

Apare
în fiecare JO
2 lei

Alegerile de deputați

vor avea loc Marți în 2 Martie a. C.
Cele de Senatori în 4 Martie a. C.

Ziua pentru îndeplinirea noilor alegeri de deputați s'a statorit de guvern pe **Marți în 2 Martie**, în săptămâna de naintea prinderii postului mare. Iar **Joi în 4 Martie** alegerile de Senatori.

Lucrul este astăzi hotărât. Toate măsurile luate. Chiar locurile partidelor pe liste, sunt împărțite!

S'au făcut și câteva schimbări în legea de alegeri. În trecut la fiecare județ, întâiul Președinte al Tribunalului, primea el, ca Președinte al Comisiei de alegeri în județ, liste de candidați. Si pe când se știa că se pot înainta liste la Președinte, capii fiecărui partid se duceau cu 35—40 de sprijinitori ai lor, la ușa Tribunalului, și se îmbulzau, de mai-mai să se bătă, că cine să pășească întâi și să-și dea el întâi lista la Președinte, c'apoi acela, căpăta, în acel județ, locul întâi pe liste. Altul după el locul 2, apoi 3—4 și aşa mai departe.

Toți se doreau să ajungă pe listă la locul 1—2—3 sau cel puțin 4, adică față întâie a Buletinului de votare, — pentru ca alegătorul primind acel Buletin, să găsească mai ușor lista sa, pe care să apese stampila cu »VOTAT«. Cei cari treceau pe pagina a 2-a și a 3-a erau nemulțumiți, căci alegătorii cei cu puțină carte sau neștiutorii de carte, găseau mai greu pe acolo lista lor. — Si de aceea la 72 de uși de Tribunale stăteau, gata de încăerare, 72 de rânduri de partizani, la fiecare 10—12—15 partide, adică de atâtea ori câte 30—40 de oameni...

Guvernul Goga a hotărât alt fel: Această îmbulzeala și luptă pentru locuri, să se facă într'un singur loc, la București, nu în 72 de locuri, la fiecare Tribunal (plus municipiul București). Aci la București își va cucerii fiecare partid locul său, și apoi aşa rămâne pe toate liste din toată țara!

Lucrul s'a petrecut la București Luni seara (în săptămâna trecută) și Marți dimineața. Atunci s'au depus acolo liste, — și cum s'au pus acolo, aşa s'acum pe toată țara.

Rândul în care partidele au izbutit să pună liste lor e următorul: Locul 1: guvernul, sub numele de »Uniunea națională creștină și țărănească«; locul 2: Liberalii; locul 3: Frontul Românesc (d. Vaida); locul 4: Legiunea noastră „TOTUL PENTRU TARĂ“! Aceste 4 partide sunt toate 4 pe pagina 1. — Pe pagina 2: Național-Țărăniștii (Maniu-Madgearu-Mihalache), — și celelalte după ei mai departe.

Toate partidele sunt în plină muncă de pregătire în fața alegerilor. Se prevede o luptă i-am putea zice crâncenă, corp la corp, pești la pești. Guvernul însuși face pregătiri încordate. Un sfat al Ministrilor, finit îndată după hotărârea de a se intra în alegeri noi, a încreștinat pe însiși Miniștrii și Subsecretarii de Stat, cu anumite ținuturi în cari să meargă în persoană, ca să lămurească poporul asupra scopurilor guvernului și să facă săgăduințe frumoase spre a-l atrage la sine. Însuși d. Intâi Ministrul Goga și d. A. C. Cuza vor merge în câteva puncte din țară, spre a vorbi alegătorilor.

Partidul Național-Țărănesc e cel care se face mai tare foc și pară, susținându-se ca coțără doară va ieși »tare« din aceste alegeri. Însuși d. Iuliu

Maniu, care de rândul trecut nu s'a mișcat, acum a spus că va merge în multe locuri, arătându-se alegătorilor și chemându-i la fericirea pe care îl poate aduce »roata«... Asemenea se va încorda Mihalache, va spumega la gură Madgearu (prin care vorbește Aușnit) și Dr. Lupu, cel cu casă primită cinste dela Jidani, și toți cei cu lanț de aur pe lângă, legat de boagății Jidani!

— D. Dr. Alex Vaida va stăru în Frontul Românesc, căci de data astă și a pus liste deosebite, nu mai mult cu liberalii.

— Liberalii își vor scutura buzunarele (bine rotunjite în cei 4 ani cât stăteră în putere), și vor face toate sforsările să iasă cât mai puțin slabă din alegeri.

Toate aceste partide se avântă în alegeri cu teamă mare în suflet, că

socoteala de acasă, n'o să iasă cu cea din târg.

— Singurul partid care pășește la luptă cu mare, cu plină, cu deplină încredere nu în steaua „norocului“, ci în chemarea viitorului său mare, este „Totul pentru Tară“, care nu are teamă de această luptă, ci intră în ea cu suflet tare, cu suflet înălțat și încizezător!

Dacă tuturor celorlalte partide li se vor împlini jumătate sau 2 din 3 părți a nădejilor sau a înfrângerii de care au teamă, Legiunea »Totul pentru Tară« are siguranță, i-a dat vitejii și inimoișii ei legionari, cari sporesc și se insuflătesc în chip uimitor și îmbucurător pentru neam, căci ei nu merg chemați de pofta de putere, nici de lăcomia după bunurile puterii, ci se duătrași de chemările de sus

a'ui **MOTĂ și MARIN** cari au stat în fruntea lor, cu Arhanghelul lor bun, și în rândul trecut, și cari azi și mai vârtoș ii chiamă la luptă biruitoare! Așa cum și Căpitanul spune în chemarea sa prin care ves tește pe legionari de intrarea în noua luptă.

Va fi pentru Legiune această luptă, un mare, un strălucit examen, care să-i arate cuvâ tul, puterea, tăria creștei ei în viitorul bun ce-l aşteaptă pe poporul nostru, și spre care viitor ea îl conduce!

Legionari! Inchinați-vă cu credință, ca bunii noștri soldați, căni pleacă la război, — și cu suflete curate, — pacinici, cuminți, dar hotărâți și dărji, faceți-vă datoria depăină așa că ia sfârșit, toți potrivnicii, chiar dușmani, să vă admire, să-și ridică respectuoși pălăria înaintea voastră și a măntuitorii lui partid pe care îl slujîți!

Alte semne în aceste alegeri!

Guvernul, pregătind aceste alegeri, a aflat de bine — bine sau rău, — să înlăture »semnele electorale« ce și le puneau partidele în capul listelor lor, pentru a fi mai ușor găsite în Buletin și cunoscute și de cei cu carte și de cei fără carte. Noi aveam fereastra cu doi ochi în ea.

Acum e altfel. Guvernul a hotărât, printr-un Decret-Lege, așa: Toate semnele aceleia se înlătură. — și ca semne de deosebire a listelor între ele, se pun numai puncte (•) negre: un punct, două, 3, 4, 5 6...

In momentul închiderii ediției ziarului nostru, ne vine sătirea că ordinea candidaturilor pentru alegerile de deputați s'a schimbat.

Comisia Centrală electorală în urma protestului ridicat de partidul național-țărănesc, a admis că listele să fie puse în următoarea ordine:

locul 1: Guvernul,

locul 2: „Partidul liberol“,

locul 3: „Partidul Național-Țărănesc“,

locul 4: „Frontul Românesc“ (Vaida)

locul 5: TOTUL PENTRU TARĂ cu semnul cinci puncte (•••••). Lista legionară va fi deci în toată țara pe pagina a doua a buletinului de vot sus în colțul din stânga. In numărul viitorilor vom aduce noi amănunte.

In felul acesta partidul guvernului, care a luat locul întâi pe Buletin, va avea în fruntea liste sale un punct: •; liberalii cari au locul al doilea, 2 puncte ••, și aşa mai departe.

De noi, cele dintâi 4 partide, nu e rău. Noi ne vom găsi ușor locul; și de al 5-lea, el 6-lea, dar de aci încolo lucrul e cu ncircătură. Câte un om bătrân sau slab la vedere, să înceapă a număra la boabele negre acolo în căsulia de vo, pentru a și nimeri »partidul« cel cu 7—8—10—12 puncte, va fi cam greu și ușor de încurcat. De aceea unele partide au și protestat (au ridicat cuvântul potrivnic) pentru această înlăturare a semnelor vechi și înlocuire cu puncte. Dar mare nenorocire n'o fi: Azi alegătorii sunt de înși a umbla cu »Buletinul«. Îi se arată înainte: Uite, locul nostru e: pe pag. 2 sau 3, colțul cutare, acolo să știi să pui stampila.

Legionarii noștri n'au mult de căutat: îl află pe față a doua a buletinului. Si D zeu să le ajute a pune cu toții stampila aci și bine!

Incă ceva: Arătați alegătorilor mai puțin meșteri, că stampila trebuie apăsată într-untrul patratului de linii în care e scrisă lista noastră! Că de-l apăsa peste linie, macar 1/4 în afară de linie, votul lor se nimicește, spunându-se că nu se știe unde a vrut să apese stampila, aci oî la vecinul și n'a nimerit... Ea trebuie apăsată în tre linii, peste nume.

RĂSUNETE dela ziua de 13 Ianuarie

Dela Moța și Marin

La un an după frumoasa moarte în Spania a celor doi prieteni de Arhangheli, ideea națională e la Putere.

Se cunosc imprejurările în care au plăcut la Madrid cei opt luptători. Caractere eroice, suflete înălțate într-o Hriștos — ei au mers în Spania să lupte pentru Cruce și pentru sângele latin. În Moța mai ales avea presimțirea că el va cădea acolo și așa acestui sentiment, care era un destinație, nu l-a trădat: l-a tras, până la sfârșit la moarte. Trebuesc citite și recitite scrisorile sale din preajna morții, ca să se vadă la ce grad de căldură înaltă trăia el fără nicioală aceasta a jertfei. Moța și

Mirin și au dorit moartea, au chemat-o, cu toate arăpile. Prin peirea lor, ei erau încredințați că nouveac românesc va avea îngropat aci, în noua Mănăstire a Argeșului semnul unei jurișe de cele mai înalte, și din el va săd o nouă generație (nou rând de oameni) cu un nou foc. Jertfa lor și a atins înținta.

Vă amintiți acum un an — parțial fu ieri — când vesteau morții lor a zăduit din căpriori întreaga coșință românească. Si dacă azi am pus pînă în pragul nostru românească, nu e mai puțin adevărat că și aceste morminte au ajutat, grăbit venirea vremii. (Por. Vremii) N. Creveda.

Morților noștri

Când eu simțesc în mine o crudă pustiure,
Când gândurile mele străbat prin cimitire,
Vă văd în haina morții, umplându-mă de duh.
Mărețul vostru suflet, plutește prin văzduh.
În suflet n'âm măhnirea că azi sunteți pământ.
Adevărată vieață, răsare din mormânt!
Ați câștigat prin moarte un nume de eroi.
Sunt trist că n'âm prilejul, să mă jertfesc ca voi.
În suflet amintirea, pe toți cu drag vă strâng.
Vă ridicat spre soare, din jertfa, și din sânge.
Morminte dragi, săpate în cuget, în credință.
Vă desgropăm din ele la ori și ce sădintă.
Să ne întăriți pe drumul, aceluias destin,
Prezent Ionel I. Moța, Ciumenti și Marin.

VASILE COBAN
șef de cub, Iași.

A trecut un an

Așa dar s'a lăptit anul de când trupurile reci ale celor doi eroi ce și au lăsat viața pe câmpurile Spaniei, luptând pentru Cruce și Ideea națională, au fost înăpolite gîrlile românești.

Un an! Ce mult!pare cănd te gândești la frâmnările mărunte ale vieții de toate zilele, ce pun, strat, cenușă ușării pe lăptele marilor! Si căt de aproape, parțial eri, când scufurând mintea de altătea uităcioase amintiri, te cobori în sufletul tău și regăsești singurătoarea mișcare ce te a sită până atunci.

Jertfa voastră a celor doi marți s'a înscriseat deopotrivă pe sufletele românesc și în răbdul vieții noastre naționale, însemnând răscrucea unor schimbări pe care mintea de vîzorul politic a lui Moța le-a prevăzut și le-a voit pentru neamul său.

Moarta lui Ionel Moța și a lui Vasile Marin, acolo, pe cănpăzis înăngerat și a Spaniei unde se luptau credința în Dumnezeu și în naționalitate cu și găduirea lor, a avut să însemne în înălțămintea celor doi eroi, un înalt simbol de jurișă adusă pe altarul marilor credințe.

Ionel Moța și Vasile Marin au înțeles să dea această mărește pînă de jurișă a înțintei pământăști, pe care orice om este dator să oducă credințelor lui, dacă voiesc ca ele să izbândească neamului lor și celor de după ei.

Pasul lor eroic rămâne în istorie, fiindcă prin el s'a reîmprospătat în sufletele înăneale neamului, toate virtuile trecutului nostru glorios, fiind îndemnătate și pentru toți cei ce voiesc o Românie nouă, că victoria nu se poate câștiga decât cu lăptea și jertfa de sine.

La un an după moartea lor, ne dezcoverim cu același adâncă zguduri: susținească în fața măreștelor a lăptea care îi ridică în lumea și în lori Biserici și Neamului nostru. (Porunca Vremii)

Petră Bănescu

DE VANZARE La camăradul Zaharie Borodi din Ciceu-Cerabia, plasa Dej, jud. Sămășeu se găsesc spre vânzare piele de moară (de apă) de calitatea primă, pe un preț ieftin. Doritorii se pot adresa prin scriitorie pe adresa de mai sus președintele variind după mărimea lor.

Măsurile noi luate de guvern pentru ieftinirea vieții, — pentru încreștinarea familiei

Guvernul nou Goga-Cuza a luat câteva măsuri cu gândul de a veni întru ajutorarea mulțimilor mai lipsite, ca să simță către ușurări în traiul lor de toate zilele, pe urmă venirea la cîrma sării a unui guvern național-creștin. Iacă unele din ele:

1. A făcut să se ieftinească cu cîva bumbacul, atât de trebuit la jefușul pânzei de albituri, — petrolul de trebuință la luminatul caselor, — ferul și cele prelucrate din el, și a luat măsuri să se ieftinească carne, materia cea atât de căutată pentru hrana de toate zilele.

2. A hotărît să steargă darea de pământ pentru proprietășile mărunte până la un anumit număr de hectare (jugăre). Această măsură e lăsată în temeiul legilor ce sunt luate și în alte țări, unde legiuitorii au spus: până la o anumită măsură, omul cu venituri puțină, ba fiecare om, să fie scutit de dare, și anume, să se cerceze de căi, de cel puțin, are el nevoie (trebuință) să poată trăi? Să nu-i iezi dare și după puținul lui câștig care abia-i ajunge să-și ducă traiul lui și a familiei sale de pe o zi pe alta. Se statorește o măsură, care e socotită ca cu totul de trebuință pentru traiul lui, — și numai după avereia și venitul lui care trece peste acea măsură, cu totul trebuie să fie lăsată, să plătească dare, să ajute adeca și la traiul statului. Si guvernul Goga a hotărât să socotească moșoara mică și mijlocie, să nu fie apăsată cu dare de pământ, — decât cele mai mari cele și cele mari. De aci măsura lăsată.

De unde să se scăde paguba?

Dar fiindcă cheltuielile Statului nu scad, ci poate să chiar crește în anul de față, — oamenii și au pus întrebarea: De unde scoatem paguba pe care o lăsă bugetului țării lipsă acestor dări? Si s'a spus: Paguba nu poate fi lăsată, și lipsa trebuie să o scoatem din alt loc, să facem țării alt venit. Si iacă de unde le-am scoate: Dacă micul proprietar de pe mica lui moșoară, nu are roă decât altăcat că și lipsește pentru hrana casei sale, — după acel rod și după pământul de pe care lăcuiesc nu-i iau dare, căci la să face să ducă lipsă. Dar dacă el a cules rod mai mult decât și trebuiește casei lui, — el acela îl va vinde, prin ce va

dovedi că are mai mult decât îi lipsește. Acă punem birul: După cerealele (bucatele) vândute, va plăti bă, dare. De vînde mult, plătește mai mult, după pușine, mai puțin, dar plătește, căci se vede că are de unde! Tot așa cu vitele. Dacă el, proprietarul mic sau mijlociu, scutit el și moșia și curtea lui de dare, are vite numai alătrea căci sunt de trebuință pentru economia lui, nu plătește dare. Dar când vitele i-au sporit și el duce de vîne din ele, — e semn că are peste căt și e lipsă. Aci va plăti iarăși. La oricare vânzare de vite, plătește o taxă anumită, care ajută la umplerea golului rămas în pungă Statului prin acela că nu mai plătește dare de pământ.

Guvernul crede că aja ar fi mai cu dreptate. Sterge o dare de colo, — dar o pune dincolo, căci altfel nu merg societățile țării.

3. Pentru a încrești viața în familie, guvernul Goga Cuza a hotărât să aducă lege prin care cununia biserică să fie obligătoare după încheierea căsătoriei civile. Asăzi unii oameni, goi de suflet, — e drept că puțini, — după ce s'au »căsătorit« la primărie, nu mai merg să se și »cunune« la biserică. Merg acasă că dela un târg încheiat la notarășu, unde omul și a cumpărat un lucru ceva, pentru casa lui, și trăiesc să fără gând la Dumnezeu și fără binecuvântarea lui De zeu. Așaia se preface cu vremea, răspânditorii de necredință, cresc copiii fără omenie, sunt stricătorii poporului în mijlocul căruia trăesc. Copiii sunt scriși în proto-coalile bisericești, copiii nelegiuși, și merg la școală cu atestat delă preot că s'au copii nelegiuși, cu o pată pe numele lor, de care ei săracuși, nu-s vinovați, și căre-i doare. Guvernul național-creștin al dlor Goga-Cuza — Dr. Lupș și ceialalți a hotărât a stărpi aceste cuiburi de rătăcire susținându-se din popor, având să aducă, prin nou parlament, lege, prin care să oblige pe toți cetățenii țării, a se cununa și la biserică, pentru ca să fie căsătoria lor deplină și naintea instanțelor civile, ca și a celor bisericești.

4. Pentru a feri familiile creștine de multe umiliri ce sunt de-adreptul rușinoase pentru ele, — a luat măsura, ca Jidani să nu mai poală ținea servitoare creștine. Doar de cele tre-

cute de 40- nu fete și femei, mai tinere. Căci multe au suferit fetele și femeile tinere intrate, de nevoie și de sărăcie, slujnice la jidani. Căte vorberi nu și aud, căte umiliri și înjosiri nu au de suferit, — de numai sufletul lor și... Pentru a le feri de acestea, s'a luat măsura ca, fetele creștine să intre servitoare la creștini, nu mai mult la jidani.

Să și e măsuri se iau de guvern, pentru a mai coborî în erăsneala ce nu mai era de suferit, a jidaniilor, în țara noastră, împotriva noastră spre sărăcia și umilirea noastră. — Le vom arăta pe toate...

Strigăt de alarmă

pe tot globul, împotriva României

Abia că s'a făcut vorbă despre luarea de măsuri împotriva marilor îndrăznitori jidovești în țară la noi, și îndată necurajii din redacțiile blâstamate ale gazetelor evreiești cîrpite de guvern, au luat o fugă peste graniță, asumând pe soții lor redactori delă marile ziare jidovești din Paris, Londra, America... Si aceleia au început a urla în cor contra »barbariei« ce se începe în România față de mările cu lână creață pe sub corniște...

Iar marea lor Societate din America, care îmbrățișează tot gîbul, și a adunat comitetul și a luat hotărârea spăriată, de-a învîrte carte cu plângere către »Liga Națiunilor«, cuibul de »diplomați« aproape toți urechiași sau foarte judecați, ca aceea, Liga, să-și ridice gîsul și brațul asupra României, de nu dă pace jidaniilor!

S'au trezit cam târziu jupâni. Ei cer »ajutor« »Ligii Națiunilor« tocmai când aceea e beteagă rău pe târg și gata a-și da duhul...

Lucrarea românească de curățire de gîdinile reieș, nu se va împedeca de mortăciuni.

SUFLET FRANT avea sărmanul uner testi Egij din Brăev. Fenju năczzuri în famille, a placat în 17 Ianuarie cu mamă sa în pădurea Sy și ca să-l arate ceva acolo, spălîmurile relințegereilor. În pădure a lăcut căci va pașinopol și spunând: Mamă deține lăză-mă de năcașă il face, și a tras un glonț de rezolver în cap, murind pe loc în fața mamei, care nu l-a putut opri.

Cine vor câștiga și cine vor perde, PRIN NOILE ALEGERI ?

Iaca întrebarea înfrigurătă ce și-o pune lumea azi. Noi răspundem aşa cum nu putem fi desmintiți:

Vor perde: Liberalii foarte mult! Căci nu mai au cu ei »zestrea guvernamentală« (slujbașii cei mulți ai țării, ai județelor și comunelor, cari votau cu ei, știindu-i la putere); nu mai au cu ei Sașii și nu mai au nici pe d. Vaida. De aceea liberalii vor scădea mult sub jumătate din cât avură în Decembrie, — cu toate că acum sunt uniți cu Gheorghe Brătinu. Nu le-a ajută. Ce au câștigat cu Gheorghe, perd prin sate, unde oamenii se abat delu ei cu sutele!

Vor perde mult, foarte mult, și național țărăniștii. Poporul nu se mai ia după

»roată«, căci vede pe d. Maniu, ori cât de Maniu ar fi, că are la dreapta sa pe Madgearu cel jidov întreg, la stânga pe Lupu cel cu casă dela jidovi, și la spate cu Aușni, care deși »fin« lui Madgearu, el e »nașul« tuturor națărăniștilor!... Poporul ve-de tot mai impede acest lucru, și — se desparte de sinistra lovărășie.

»Căștigă: Guvernul lui Goga: iu »zestrea guvernamentală« pe care o aveau liberalii!, — apoi ia pe Sași, — mi se pare că va căștiga și pe d. Vaida, pe d. Iorgi I a căștigat. Mai trec și țărani prin sate, maiales dela națărăniștili și dela liberali, — și aşa guvernul sporește, căștigă, — deși noi credem că nu e de ajuns să aibă destul!

„Controlori“ coroiați au năvălit!... „Gazetari“, mai toți evrei, au venit grăbiti din toată lumea, să vadă ce-i la noi?

Abia s'a dus vestea că în România a fost chemat la cărma sării un guvern național creștin, cu d. Goga și maiales cu vestitul A. C. Cuza în frunte, — și îndată s'au ridicat în scaunele lor Directori și proprietarii marilor gazete jidovești din toate țările, din Franță (mai ales), din America, din Anglia, ca și din unele țări mai puțin avizate toare de jidani, — și s'au pus pe drum, cu ori ce cheltuială, căle unul sau doi redactori cu nasuri ca cosorul, să vie în România, să vadă ce-i aci și ce soartă se pregătește trile lușeilor de frați coroiați ai lor? Aceștia foști cu frunzelile facete, cu părul vulvoi și cu arcu de pe nas cocoșat îndoit de fare...

Au venit și redactorii unor mari zlare germane și italiane. Aceștia cu față senină, chiar bucurioasă, că văd că soare nou răsare și asupra României. Tot binevoitorii și nespărișii, ci mai curând bucurați, au venit și din Polonia și din Sârbia. Dar »goaude sunt de

cei cu păr creș pe la urechi. Aceștia, ca tulburări la rărunchi, au alergat la hășamili lor din București, cari îi au arătat că nu-s semne bune... Aci par că vine primăjdie, pe care nu știi cum vor putea o incunjura. — Ca să aie și părearea celorlați „țără“ de prin țară, cea de mari, găzării și apusului, au luate reziza prin țară, prin orașe pline de jidani, dând de sărăcina înainte, că sosesc. Ban. Nică o supărare. Au drept să se plimbe, că le îngăduie pașaportul. Dar ce e urât și de osândit, e, că primăjile și deregă orile din unele orașe ale țării, allând că orașul lor va fi cerzat de un pluton de gazetari ai „marilor țări apuse“ și nu perdi rostul și — au ieșit în calea lor, întâmpinându-i ca pe nisai principi sau ministrăi marilor țări, — pe când ei sunt simpli reporteri (vestitori) sau cel mult redactori, ai gazetelor lor.

Zarele acestor „controlori“ au primit telegrame și corespondențe în care trimisii lor

Căștigă însă mult, neasămânăt mai mult decât toți: Leg' uneanocastră, Totul pentru Țară, — pentru că poporul, ba și mii și mii de cărturari, văd și înțeleg tot mai bine, căci și numai aci, se merg pe drumul cel bun, cel hotărât pentru norocul poporului, pe drumul care nu se pleacă îspătelor și lăcomiilor, — pe drumul care le vrea și le va înfăptui: toate pentru țară, și nu pentru sine și lăcomiile sale omenești!

Căștigă Legiunea, poporul, care îi dă putere, el căștigă, căci al lui va fi folosul cel mare ce va veni pe urma biruinsei legiunare!

Așa și legionari, și-așa să credi toți cei ce ascultă și urmează pe Căpitänul!

le descriu fără să „suferințele“ cari îi astăpătă pe jidani în ea, — desigur că negă! Astăpentru a ridica ura „lumii“, — înțeleg, a jidovimil de pe glob, — asupra țării noastre, care a început să fie „barbară“, o neșupă, care nu se mai leșă oare băgă supă de căpușele lor.

— În schimb frumos s'au purtat ziaristi italieni și germani. El au venit la noi ca înimi preșinoase. Dl Guy la, Directorul marcelui zier italiano „Giornale d'Italia“, cel mai apropiat de Ducele Mussolini, a fost primit de chiar M. Sa Regele, care l-a spus, că „lubeste Italia“ și doresc cele mai bune legături suflarești între poporul român și cel italian. Acești ziaristi scriu în româna zilele lor despre țara noastră și se bucură, văzându-o tot mai aproape cu înima de cea a popoarelor lor.

Ceialalți joacă pe „controlori“ pesce noii, printre noi. Iar noi nu vom da trei parale pe paisvările cu cari își vor umplea ei soile, despre cele aflate la noi.

INGER INGERELUL MIEU...

Am lăsat deschisă fereastra aseară
Ca să vie la mine ingerul țără:
Pe scară aurită de lumină
El a venit de urât să mi fiină.

Mi-a așezat sub cap perina moale,
M'a învelit cu aripile sale
Și mi-a cântat un cântec duios:
M'a adormit ca pe-un copil mintos.

Îl auziam în somn șoaptele ușoare:
Chema visurile la mină să coboare;
Ele veniau ca porumbiile în zbor,
Impletind cununi în drumul lor.

Unele-aduceau ghirlande albe,
Altele păpuși cu ochi albaștri și cu salbe,
Unele aripi de înger mi-au pus,
De-am început și eu să zbor pe sus.

Unul m'a învățat un cântec frumos
Cu un licuriciu și un greier sfătos,
Altul mi-a spus o poveste minunată:
A fost odată ca niciodată...

Toate mi-au adus indemnuri bune
Și unul m'a învățat o rugăciune:
— Coboară peste mine, îndurăte,
Izvorul nesecat de bunătate!...

Apoi, în zori de ziua, pe răcoare,
Au plăcut și au trimes o rază de soare,
Să-mi lumineze ochii și față
Și să-mi spună: Bună dimineață!

Ingerul din lumile senine,
Stă și ziua tot pe lângă mine,
Calea binelui s'o pot străbate,
Să nu mă întîneze neagra răutate!...

(Cuget Clar)

I. U. SORICU

CĂRTI LEGIONARE

cari fac podobă bibliotecii fiecărui cărturar, — mai ales legionar :

1. „Pentru Legionari“, de C. Z. Codreanu —	Lei 150
Acceași carte ediție poporă (pe hările mal iesinind), — cu numei — — — —	60.
2. „Cranii de lemn“ de Ionel I. Moja — —	75.
3. „Isemnări de pe Front“ de Nicoae Tofu —	35.
4. „Crez de generație“, de Vasile Marin —	70.
5. „Crucificajii“, de Bănică Dobre — —	35.
6. „Cea mai mare jenă legionară“, de Preol Dumitrescu-Borsa — — — —	60.
7. „Pentru Hristos“, de Al. Cantacuzino — —	5.
8. „Cum suntem“, de Al. Cantacuzino — —	12.
9. „Românul de mâne și Românilor nostru“, de Al. Cantacuzino — — — —	10.
10. „Testamentul lui Ionel I. Moja“ — —	5.
11. „Prezență“ (ilustrat) de I. I. Moja — —	20.
12. „Capitanul“, de Dr. Ioan Banea — —	30.
13. „Cărtistica șefului de cub“ — —	20.
14. „Migrația legionară și muncitorimea“, de Tr. Herseni — — — —	5.
15. „Migrația legionară și Tărânlimea“, de Tr. Herseni — — — —	5.
16. „Tineretul și politica externă“, de Mihail Polihroniade — — — —	5.
17. „Țară“, poem de Ar. Cotuș — —	10.
18. „Carte de căntec“ (legionare, puse pe note)	20.
19. „Cântecul eroilor „Moja și Marin“ — —	5.
20. „Românilor nostru“, de Al. Cantacuzino — —	7.
21. „Între lumea legionară și lumea comunismului“, de Al. Cantacuzino — — — —	25.
22. „Vremuri de restrângere“, teatru de Corneliu Georgeescu — — — —	15.
23. Cum trebuie înțeleasă „dreptatea socială“?, de G. D. Orsoveanu — — — —	5.
24. „Din lumea legionară“, de V. Putu Gârniceanu — — — —	5.
25. „Naționalismul „partidelor“ — — — —	5.
26. „Cartea Capitanilor“, de E. Barnea — —	30.
27. „Statul și comunitatea morală“, de Prof. Tr. Brâileanu — — — —	25.
28. „Femeia și eroismul spiritual“, de Prof. Ridu GYR — — — —	15.
29. „Moja și Marin în lumea scrișului“, de I. Turcan — — — —	5.
30. „Rânduri către generația noastră“, de Dr. Ioan Banea — — — —	5.

Piso sub tipar:

„Protocoloalele Infanteriei (ai Șarlatanilor) Slovului, trad. de Ion I. Moja, (anunță deosebit).

Va apărea în Ian. Febr. 1938. Volumul I din „Viața lui Ionel Moja“, scrisă de Ion Moja fată. Lucrare cu bogate și luminătoare amănunte din viața lui său Ionel.

Si alte și alte cărți scrise de legionari, se pregătesc și răsărit meren.

A fost oprită tăierea „cușer“ a vitelor

Jidanii, mândri pe aceea că ei sunt popor mai ales, ca celealte, — nu mâncau carne tăiată de creștini, ci numai de cea tăiată de hahamii lor, zisă „şahter“. Iar aceea pentru a „ținea legea“, le taie tot aşa ca năiente cu o mie ori cu două mii de ani, — într'un fel foarte chinuitor pentru nenorocitele vite ajunse pe cuiul săhteresc.

Cu timpul tăiatul vitelor s'a dezvoltat aşa de mult, că nici nu se poate asemăna cu chipul barbar din trecut și cu cei săhăresc. În marile abatorii (belitorii)

ale orașelor, vita e foarte cruxată de chinuri, moartea ei e repede și aproape nesimțită. Dar jidanilor asta nu le trebue. Nu e „coșer“ (curat după legea lor)

In unele orașe, măcelăriile fiind un bun izvor de venit, aproape toate au fost cuprinse de jidani, și ei tăină tot „coșer“, silieu, vrând nevrând și pe Români și pe ceialalți creștini, să mânace „coșerul“ lor, care e tocmai foarte necurat.

Sub noui guvern, derăgorile românești cheamate a da o infișare mai

românească lucrurilor unde numai se poate, — au hotărât să opreasă și batjocura ce se face cu chinuirea vitelo: prin „șah-tări“, și din ordinul Primăriei, azi e cunoscută tăierea rituală evreiască în Cernăuți și la Iași, — iar mai nou spune ziarul „Ecoul“ din Arad, că a fost oprită acea chinuire și la Timișoara. Vor fi și aci tăiate vitele după cele mai înaintate descoperiri a științei, și să vezi că n' o să cipete nici un „beteșug“ jupanii, mânând carne tăiată după bună rânduială.

VORBEAM IERI CU UN JIDAN NĂCAJIT...

Sunt și Jidani ca vai de ei, cari abia fac umbră pîmântului și cu cari nu s'ar plăti să-ji răcești gu-ra strigând pe el: pleacă!..

Cu un astfel de jidan am ajuns zilele astăzi în vorbă. Imi zicea: — Acum io ci mă fac? Cui stau eu în cale? Abia răsuflu cu casa mea. Nu este în ţara astă om mai pașnic ca mine. Întrebaști pe ori-sine..

I-am spus: — Da cine și bate capu cu dumeta? Dumeta și mulți ca tine, ași putea sta unde suntești, că nu s'ar împiedeca nime-nea de voi. Si veți fi mulți în acest fel, fără vină de răscoala ce o pornim noi Români împotriva voastră. Dar voi ști prea bine de unde vine ridicarea Românilor asupra voastră! De acolo, că cei mai cu colți și cu lanțuri de aur pe pept ai voștrii, nu s'au mulțumit cu traiul îmbuiat de printre noi, că au făcut averi, încât au ajuns stăpâni pe câstigurile țării, ci s'au ridicat să ne fie stăpâni și pe sufletul nostru, pe al părinților și moșilor noștri, ei scriindu-ne, adică stricându-ne,

cărțile, gazetele, școlile, sărbătorile, subsăpână-ne și biserică și credința și batjocorându-ne pe Dumnezeul nostru! Apoi crezimata, că astă noi să n'ovedem, să n'o simțim și să nu ne răsvrătim împotriva ăstor fel de spurcători a tot ce avem noi bun și drag?

De ce vă supărăți pe noi, voi cei neputincioși și chiar nevinovați, și de ce nu vă ridicăți împotriva marilor voștri mahări, a obraznicului vostru Oberabi Filderman, a sugătorilor de bogății ale statului ca bancrotul Aristid Blank, a uriașei lipitorii Aușnit, și a tuturor celor ce ca păduchele sătul, au ieșit pe fruntea acestui popor prea răbdător! Pe aceștia scuturăți-i din capul vostru, izgoniți-i, învătați i să știe ce e omenia de a putea trăi ca străin în casa prea primitoare a altuia, căci aceia vă nenoroesc și pe voi cei de-un sânge și de-o lege cu ei...

Si Jidanul meu n'a mai zis nimic. Că n'avea ce zice... — o—

POLITICA MARE...

Statele își caută așezare unele lângă altele, pentru a-și fi de sprijin în zile grele. Noi ne-am ținut că am fi bine cu vecinele Cehoslovacia și Jugoslavia.

Dar par că Jugoslavia își caută alt așezemant. Ai noștri »diplomați« se lipesc ca de cupor cald (numai de nu ne-am frige lipindu-ne de el!) de Rusia comună!.. (Herositate Micescu, cum ajunsese Ministrul de Externe, de te cea dintâi telegramă de »bună ziua« lui Stalin la Moscova!), de Franța (lui

Blum) și de toate cele de o inimă cu ele.

Dar Jugoslavia se alișează tot mai tare de Italia și Germania, state în cari vede ordine și suflet sănătos național și creștin! Numai zilele trecute întâiul ministru sărb fu la Berlin și fu primit acolo cu brațele deschise și se făcu o bună legătură cu marele stat german...

Pricep conducătorii politice noastre din afară, ce înseamnă aceste vizite mult grăitoare?

— o—

Se face ceva, ori se amână până nu se mai știe de ele?..

S'a bucurat toată lumea de hotărârile repezi și bune vestite de guvern, ca luate pentru curățirea țării de legheonul de Jidani veniți peste noi ca un roiu de lăcuste, după război. Se jurau cei ce săgăduiau, că i dău pe foști peste hotar! Dar de plecat nu văzurăm plecând pe nime-ne. Aceia par că ziceau: Ei, băta-te, neică, că glu-măt mai ești!..

Acum vedem că s'a numit o Comisie care să vadă dacă se pot lua crășmele dela Jidani »în temeiul legilo! în ființă... Si la comisi lucrurile merg încet, par că le pro-

hodește, și — nu găsește temeiul »în lege«...

Ce privește izgonirea celor veniți nepoftiți, cetim că Luni în 17 Ian. Sfatul Miniștrilor, chibzuind asupra formei sub care se pot trimite din țară afară, cei veniți p'în blâstămănie, — s'a hotărât, că »cercetările asupra lor se vor face prin instanțele judecătoarești«... Apoi zăsă i gata. La judecătorie dorm și lucrurile cele mai grabnice, până le uită lumea. Acolo au perină moale, le place să doarmă. La acea pașnică odihnă sunt îndrumate și cercetările începereștiilor mult lăudate?

„CUVÂNTUL“

A reapărut ziarul de mândră ținută românească și cald sprijinitor al mișcării legionare și apărător al dreptății ei, sub Direcția lui profesor universitar Nae Ionescu. A fost oprit să mai apară în 1934 de volnicia liberală, și 4 ani fiind sub opriște. De Vineri 21 Ianuarie apare de nou, cu aceeași ținută de luminat naționalism. În cel dintâi număr are o fotografie mult grăitoare pentru zilele noastre: Dr Titulescu, în Viena, ca trăgând după sine un căfăluș cu ochelari:

E jupân „B. Brănișteanu“, adepăt jidovul Braunschtein, fost redactor la Adverbal și Dimineața. De când mișelele gazele au fost oprite, jupânul e la „propagandă, contra stărilor noi din România, care prea a luat o lădereaptă... Si e purtat și recomandat străinătății de „amicul“ său și a gazetelor sale, Titulescu... Iar Titulescu e azi noul membru al parlidului Național-Țărănesc... Deci și în numele acestui partid se face grăitorul „voiaj“ prin Europa... — o—

Legionarii — nu uită...

Ei își prețuiesc și cinstesc pe cei buni ai lor... — DE 13 Ianuarie —

Din GLADNA ROMÂNĂ (jud. Severin) ni se scrie, că ziua de 13 Ianuarie, aducătoare a mințe de piecarea dintre noi a lui Moja și Marin, a fost sărbătorită cu adâncă evlavie de legionari și de credincioșii din Gladna Română și Gladna Montană, prin parasas sărbătoresc pentru cei doi Comandanți legionaři, chemați de Dzeu la Cer. A vorbit foarte frumos despre ei camăradul legionař Nani Balinioni din Gladna Română și C. Păușan din Gladna Montană, condus de legionari Tomuș Mihai și Bâlc Ioan, cu cântat „Imnul legionařilor căzuți.“ foarte dulios.

— În VLĂDAIA, parasasul a avut loc la 16 Ian. Preotul a vorbit însoțești despre măreția Ierii și celor pentru care ne-am rugat. Fostul primar liberat N. Lovinescu a tulburat slăbă slujbă vrând să împereceze pe preot a vorbit despre măreția Ierii... Val de susținut lui.

— În DOLHASCA (j. Bala) legionari din Dolhasca, Valea Cornii și Galla, au pus evlavioșii parasas, la care a vorbit frumos preotul Topoliceanu; legionařii au cântat „Imnul legionariilor căzuți“ și lumea a piecat cu icoana mucenicii lor în inimile lor.

— În TRITENII de Jos se dința de cub la ora 3, iar la 4 parasas cu vorbirea părinte Vas Săbu Toș au plecat mai legați cu sufletul de mucenici și de Legiune.

— La BRĂZETI legionarii din Băia de Arieș, Tarcu Moșilor, au slujit parasasul mășteor de înimi, vorbind d. dr. M. Crisan și preotul Gr. Trimbisă.

— La ALEȘD (BIHOR) parasas s'uști de părt. protopop Al. Drîmba cu preotii A. Putescu din Peșes, T. Berețeu din Lunsoara și G. Vereș din Gheghi. Părt. protopop a vorbit înștiști despre creștinarea Ierii. — Dar lucru ciudat: a doua zi, în 14 Ian. deregistoare locale au luate »Proces-Verbă« cu părt. protopop și căpățiva slujbășii cari au înțărnită a luate parte. Tot n'au căpățat mințe unii deregistoari cu canuții dungă de poliție

CALENDARUL LIBERTATEI: pe 1938 e în plină desfașurare! Ni s'au cerut pără acum peste 25.000 exemplare. Vom trage ediția 2-a. Conducătorii legionare căi nu l'au avut — se pot încă întâlni cu căile trebuiesc și le vor primi!

NOUTĂȚI

DE CE NU ARE STATUL VENITE DESTULE? Penitru întreprinderile ce e mai mari, finșală mai gros statul, lipsindu-l de venite. Acum sună discuterile o moare mare, la Ploiești, care în cărțea ană a înșelat statul cu vre-o 50 milioane, ascunzându și căzigușile. Astă ură... și altele sunt și sute ca ea. *

CREȘTINI BUNI se dezvăluie studenții din anul I de la Facultatea de drept din București, căi au pus în sala lor de lectii, o icoană frumoasă, a Făcătorului de bine și milostenie Sfântul Nicolae. Fiile ecclorilor și întrumătorii și bun ajutori săi îl sunt.

PLANGERILE ajunse la Geneva la Ligă Națională, contra României pentru că a îadrăsnit și da un guvern ne pretin Jidaniilor, sunt doar: Una de la „Alianța Izraelită“ americană și a două de la „Congresul Mondial (a folosit pământul) evreesc... Se scutură perciunii de pe tot globul pentru cei de la noi, căi nu mai dorm pe perniță mol... *

NAVEM DESTUIJUDECATORI DE INSTRUCȚIE (carci cercețea și mișcările și realele arătățile lor) spună d. ministru al muncii Gh. Cuza, că etatea răușii a găsit sănătul la acel minister, răușii făcute sub creștina guvernării (liberală), facă nu mai pridi deci judecătorii cu cercețarea. Fămos atestat despre sănătatea multă lăudată a libralilor *

TATĂ PREA-PREA FERICITI... În satul Păratele (comuna Mălini) județul Bala — trăiește un sătan cu numele Ghorghe Stănoala, care are nu mai puțini de 18 copii, toși în viață! Cel mai mare e de 35 ani, cel mai mic de niște rușine s'au spunem, de JUMĂTATE de an, un păscabilă... și e sănătos și tătit și sănătoasă mama. Tatăl a lăsat parte la războiul din 1913 și la cel mare din 1916-18. Dar scrie cinstiștilor celășean, că o duce greu de tot. Statul ar trebui să îi vie întăjitor cu o punte postrivită. *

Clorapi trainici

pentru băbașii, pentru fetișii lucrași bine pentru copii de lăsu, de așa și de florile florile trainice, — pregătești acilierul de Nicolai „Progressul“ al lui George Moroni din LUPENI (jud. Hunedoara). Tot așa, clorapă foarte trainică pentru vânători, turisti, sportiști, adeștele și mănuști.

Prefuziile răușii reduse. Adică să și eu totușă încredere că e înțelesu clușii români și creștini. Adresa: Ateliere „Progresul“ G. Moroni. Legea (jud. Hunedoara)